

INTERN

UFO-Sverigeinformation

**Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHALLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.**

Utges av Riksorganisationen UFO-Sverige.

Redaktionens adress: BO ROSLIND
VÄSTMANNÄVÄGEN 2, A . 734 00 HALLSTAHAMMAR

Redaktionens telefon: 0220 - 11578

Tryckning och distribution: Leif Andersson,

Ryd, 386 00 FÄRJESTADEN. TEL: 0485 - 373 33

Utkommer ca 10 gånger per år. Prenumeration 40 kronor för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgiro-konto 35 44 51-7 Leif Andersson.

Nu har hösten börjat gjort sig påmind och dagarna blir allt kortare. Men hösten innebär också att arbetet inom UFO-Sverige trappas upp igen efter sommaren och semesterns sköna dagar. Under hösten ska vi tillsammans försöka att bygga upp UFO-Sverige igen efter vårens tråkiga händelser. Nu när vi har startat upp en ny utåtriktad tidskrift kommer vi i Sala att uteslutande ägna oss åt den varför vi på ett styrelsemöte den 30/8 beslutade att Intern UFO-Sverige Information i fortsättningen kommer att ha sin redaktion i Hallstahammar. Det är Hallstahammars UFO-förening som åtagit sig det redaktionella arbetet med tidningen. Tryckning kommer som tidigare gruppen på Öland att stå för.

Vi här i Sala vill genom denna "ledare" tacka för det fina stöd vi haft runt om i landet och hoppas att ni hjälper den nya redaktionen lika mycket som ni hjälpt oss. Det behövs som vanligt massor med material t.ex. Era föreningsprogram för hösten, artiklar om praktiskt taget allt mellan himmel och jord, skämtteckningar, pressklipp m.m.

Den nya redaktionens adress är: Bo Roslind, Västmannavägen 2 A, 734 00 HALLSTAHAMMAR.

Den 26/9 kommer som tidigare meddelat en utställning på Postmuseum i Stockholm att öppnas. Utställningen består av två delar en handlar om rymden på frimärken och den andra delen om UFO. Själva UFO-utställningen har arbetats fram av Köpings UFO-förening. När detta skrivs hoppas jag att ni erhållit en sändning med affischer från Postmuseum. De är verkligen jättefina.

Med dessa få rader lämnar vi härmed ordet till den nya redaktionen i Hallstahammar.

Mats och Håkan

Tack Mats och Håkan för den lilla "ledaren". Ja, nu sitter vi alltså här med interntidningens redaktionella arbete på halsen. Lite nervöst känns det förstås, ovana redaktörer som vi är.

Men vi hoppas att ni skall bli nöjda med vårt arbete.

Vi vill med de här raderna tacka Mats och Håkan för det fina jobb de gjort med tidningen, och för det förtroende de gett oss, genom att överlämna den i våra händer.

Vi hoppas att vi ska kunna sköta det hela lika fint som Mats och Håkan gjort. Vi hoppas också att ni som läser stöder oss och hjälper oss genom att skicka in material och artiklar.

Vi vill också att alla föreningar som har en egen lokaltidning sänder ett exemplar till oss på redaktionen.

Med dessa rader önskar vi också alla läsare en trevlig höst.

Bosse och Gunvor

H. L. Mencken

UTOMJORDISKT BARN SKELETT ?

SKELETT AV UTOMJORDISKT BARN FUNNET PÅ PANAMA-STRAND

Många experter och vetenskapsmän från hela världen, även från NASA, håller nu på att analysera ett slags skelett, som doktor Francisco de Aguilar anser komma från ett utomjordiskt barn.

Doktor de Aguilar är psykolog och psykiater i Panama, president i Parapsykologiska och Kosmobiologiska Centrat, SPAC.

Det relativt välbevarade skelettet, 15 cm långt och 6 cm brett, hittades på stranden vid San Carlos, 100 km syd-öst om Panamas huvudstad i början av mars 1979. Upphittaren säger :

"Först trodde jag det var en docka, men sen upptäckte jag att det som återstod av armar och ben var rörligt och tänkte då på ett litet drunknat barn.

Från en annan källa, den argentinska tidningen "La Nación" kommer en uppgift om att dagarna innan fyndet hittades, under karnevalen, hade ett stort antal personer sett ett icke identifierat flygande föremål i San Carlos-området. Samma källa uppger dessutom att skelettet skulle vara 30 cm långt.

Ett tidigare fynd gjordes 1972 på Playa Eréndira på mexikanskt territorium i södra Californien. Det skelettet analyserades av många vetenskapsmän, därav specialister från det "Mexikanska Nationalinstitutet för Antropologi och Historia" och slutomdömet då blev "ej av jordiskt ursprung", enligt chefen för Etnografiska och antropologiska museet i Mexico City.

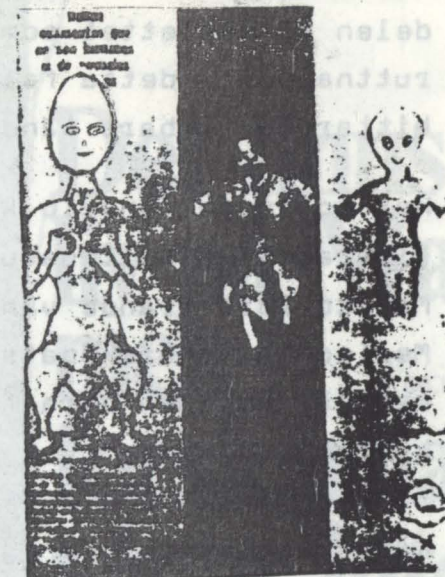
Experter på taxonomi (verenskap som ägnar sig åt klassifiering av varelser), har bedömt detta skelett som mycket svårt att klassificera. De har aldrig sett något liknande detta.

Analyseringen av detta skelett tyder på att de vuxna av denna ras har en människoliknande kropp, men mycket kortare, och med ett huvud proportionellt mycket större.

Man kan även påvisa att benen är raka och ej krökta och öppna, såsom experterna som analyserade skelettet från södra Californien föreställde sig.

Dr. de Aguilar beskriver utseendet på dessa "påstådda utomjordiska" såsom små varelser, 80-90 cm långa, atletiska, med en bred och stark bröstorg, långa ben och mycket stort huvud.

De kraftiga nackkotorna (endast 2 st) och storleken på ryggmärgskanalen tyder på att huvudet måste vara stort, anser de Aguilar. Denna kanal har en diameter av ca 5 mm, vilket visar på en mycket hög nerv- och mental aktivitet, mycket överlägsen den mänskliga. En annan egenhet med detta skelett är att det inte har revben, utan en bröstorg av en enhetlig benmassa (som en sköld). Slutligen är skulderbladet nästan vingformat utvecklad och öppnar sig på motsatt sätt mot de mänskliga skulderbladen.

Skelettet från San Carlos skulle kunna vara en benstruktur från ett okänt jordiskt djur. Dr. de Aguilars förklaring är inte den enda möjliga, även om han anser sig ha bevisen och han är villig att låta vilken vetenskapsman som så önskar, att undersöka skelettet.

Ett tredje skelett har nyligen påträffats på en havsstrand i Nicaragua. Det var ynglingen Ivan José Ley som fann det när han promenerade vid havet inte långt från Managua. Det liknar exemplaret som man hittade i Panama och Jesuiten Ignacio Astorqui, doktor i zoologi vid Miami-universitetet i Florida, har undersökt detta tredje fynd. Han är specialist på fiskarter. Enligt honom handlar det nya fyndet helt enkelt om kraniet från en haj, och det är inte heller troligt att en högt utvecklad varelse från en annan planet skulle ha ett så stelt och föga funktionellt skelett, och han vill alltså helt förkasta den utomjordiska förklaringen.

Skelettet man nu fann i Nicaragua är mer komplett än fyndet i Panama och det rör sig om en broskartad bit och inte ett komplett skelett.

Zoologen uppger att det rör sig om huvudskålen från en haj och han berättar vidare att sådana fynd är ovanliga eftersom broskdelen av skelettet som Ivan Ley funnit vanligtvis brukar för-ruttna, men i detta fall nästan var förbenat. För det mesta hittar man enbart tänder och ryggkotor från hajar.

Har zoologen Ignacio Astorqui rätt så får fynden i Panama och Nicaragua en helt naturlig förklaring medan fyndet från 1972 i Mexico fortfarande väntar på en godtagbar förklaring. Fyndet i Mexico har skärskådats av många vetenskapsmän under åtta års tid men där har man bara funnit utomjordiskt ursprung som enda förklaring.

KÄLLA:Noticiaro UFO juli-aug -1979 samt Svävaren 2-79
;översättare:Eva Harling-Svensson BoR./UFO Hhr
;sammanställt av: CAM

DUVOR SOM BREVBÄRARE

Tjugofyra duvor har fått jobb på ett sjukhus i den engelska staden Plymouth.

Myndigheterna är mycket nöjda med de nyanställdas insatser, för de spar både tid och pengar. Duvorna flyger blodprover mellan sjukhuset och laboratorierna.

Flygturen mellan sjukhuset och laboratoriet tar sex minuter, och hittills har duvorna gjort över 1000 flygningar utan att spilla en droppe.

Flygrörelserna håller blodet i provrören i perfekt kondition. Intresserade läkare har varit på plats och studerat försöken. Snart är nog brevduvornas rennäsanstid kommen.

Upp i rök

Enligt uppgifter från det amerikanska jordbruksdepartementet konsumerades världen över år 1978 cigaretter för mer än 400 miljarder kronor. Detta innebär en ökning med 3,5 procent - den största ökningen på fem år. Totalt konsumerades nästan fem millioner ton tobak. Sammanlagt gick 4,2 billioner cigarettar upp i rök år 1978 - omkring 1.000 för varje människa på

Det finns liv på Mars, men forskarna vågar inte berätta...

AV DICK SAXTY

En av toppforskarna i den amerikanska rymdstyrelsen NASA har tagit bladet från munnen och avslöjat, att jordprov från Mars bevisat, att det finns liv på den planeten. Men av rädsla för förlöjligande har ingen vågat publicera rönen!

kunde komma på" som doktor Jastrow uttrycker saken.

Jordprover från Mars behandlades med en lösning, som innehåller sådant som mikrober brukar frodas på. I lösningen fanns bl.a. radioaktivt kol, och om mikroberna i jordprovet "ät" lösningen, skulle de ge ifrån sig radioaktiv koldioxid och Geigermätaren börja ticka.

— Geigermätaren tickade tusentals gånger, berättar Jastrow, och det betyder, att mikrobprovet tydde på, att det fanns liv.

NASA vägrar att kommentera doktor Jastrows påståenden. Själv säger han:

— Vetenskapsmän är mycket rädda för att ha fel. Det enda jag har att säga i det sammanhanget är, att det må vara hänt med vetenskaplig försiktighet, ifall man har satsat hundra kronor ur egen ficka. Men om man har gjort av med miljontals kronor av någon annans pengar, får man ta stöten. Man måste berätta om, vad man har kommit fram till.

— Den officiella ståndpunkten nu är, att forskarna inte tror, att det finns liv på Mars. Den amerikanske skattebetalaren har egentligen fått mera för pengarna än han tror, men det har ingen vågat eller velat berätta för honom, och därför har hela Marsprojektet lagts på is.

Gröna små Mars-människor tror väl ingen på allvar på, men det finns annat liv på Mars...

Jodå, det finns liv på Mars, säger en av Amerikas främsta rymdforskare, Robert Jastrow, som är chef för den amerikanska rymdstyrelsen NASA:s Goddardinstitut för rymdstudier. Analyser av fynden, som expeditionen till Mars 1976 hade med sig tillbaka, visar enligt doktor Jastrow, att det bevisligen finns någon form av primitivt liv på Mars, och det är en upptäckt, som en gång för alla löser frågan om liv på andra planeter.

— Vi kan vara fullständigt säkra på, att människan inte är ensam i rymden, att planeter, som kretsar kring andra stjärnor måste vara fyllda med liv, och att livet i

solsystem, som är äldre än vårt, kan stå på ett betydligt högre stadium än människan och livet här på jorden, säger Jastrow, som tillägger, att andra forskare vid NASA inte berättar om, vad man kommit fram till på grund av att man är rädd för att bli förlöjligad av kolleger och allmänhet.

Geigermätaren tickade

Det var biologiska experiment, som visade, att det finns någon primitiv form av liv på Mars. Man gjorde prov för att ta reda på, ifall det fanns liv liknande det på jorden, "eftersom det var den enda sortens prov vi

SVENSK UFO - 80

UFO-veckan - "Svensk UFO-80" - är nu överstämmande men den har lämnat efter sig flera tankar som är värda att notera.

Positivt har varit möjligheten att träffa intresserade människor och att ta del av intressanta föredrag i skilda ämnen. Så långt gick det hela i lås. Med några undertag hade föredragshållarna möjlighet att komma och på överenskomna tider. De vakanser som uppstod kunde snabbt tillsättas med hjälp och tips från centralgruppen.

Åhörarantalet kunde ha varit mycket högre. Varför inte fler kom till föredrag och filmvisningar är väl något som vi får grunna över. Speciellt uppbackningen från medlemmarna inom VTF och Riksorganisationen var nästan obefintlig. Det finns förmodligen synpunkter på detta från olika håll, vilka vi gärna tar del av för framtida bruk.

Tämligen massivt däremot var det stöd vi fick från massmedia - särskilt från Radio Västmanland, som en vecka innan evenemanget gav oss en kvart att redogöra för "Svensk UFO-80" och som rapporterade från öppningsdagen och annonserade kommande program för varje dag. Även ett inslag i Riksronden på onsdagen tog upp UFO-veckan.

Den lokala pressen - Västmanlands Läns Tidning - införde pressreleasen för arrangemanget och hade dessutom tre reportage, dels under veckan (tisdag och onsdag) och dels måndagen veckan därpå. Expressen hade ett helsidesreportage på torsdagen, tidningen Arbetet på tisdagen.

Sammantaget massmedia, hade vi all den gratisreklam vi kunde önska. Ändå hördes en och annan röst om att; "Det var det dj-ste, det hade vi inte en aning om!"

Vad som däremot inte var gratis var de annonser som vi gick ut med i rikspressen och lokalt. Genom att vi annonserade i tidningar som DN, Svenska Dagbladet, Expressen och Aftonbladet, VLT och i fem andra tidningar, tyckte vi nog att vi hade täckt det mesta av landet. Att programmet dessutom fanns upptryckt i intern-tidningen och i flera av klubbtidningarna kunde inte precis försämlra medvetanden om evenemangets faktiska existens.

I stort sett fungerade det hela friktionsfritt, mycket tack vara några få men villiga och hjälpsamma händer. Det är skönt att kunna konstatera att det finns personer här och var, som utan egenintresse ställer upp och hjälper till på ett berömvärt sätt. Förtjänta må ta åt sig!

Det har varit jobbigt men roligt att arrangera "Svensk UFO-80". Mycket återstår att utvärdera kring evenemanget, speciellt den ekonomiska sidan, men om det visar sig möjligt kan jag (Jan) tänka mig att upprepa mitt engagemang i en ny UFO-vecka.

Det finns mycket övrigt att säga, men absolut inte att evenemanget har gått ihop. Det utvisar en snabb översiktsskalkyl. Någon total redovisning går ännu inte att utföra eftersom många kostnader kommer i efterskott. Det bidrag som Västerås Kulturnämnd bestod med - 25000kr - har i stort täckt annonskostnaderna. Det var sedan meningen att övriga kostnader skulle täckas av biljettintäkter och diverse försäljning. Så väl gick det nu inte. Underskottet för Västerås Tvärvetenskapliga Förening lär sluta på omkring 5000,- kronor, pengar som fått tillskjutas av privata medel som semesterkassor och besparingar. Det finns inga förmögna personer inom föreningen så lånen måste bli kortfristiga, annars är det stor risk för att personligt lösöre får stå emellan.

Vi vänder oss nu till Er som inte kom till "Svensk UFO-80". Vi har bandat alla föredragen och Du kan hjälpa oss genom att köpa en kopia av ett sådant som Du tror är intressant att lysna på. Kostnaden blir ca. 20 kronor per kasset. Möjlighet att köpa rullband finns också, men där vet vi inte något pris ännu. Dekaler (klistermärken) med symbolen från "Svensk UFO-80" finns det också ett antal ex. kvar av ett pris av 5:- kr. per styck. De kommer säkert att få ett samlarvärde så småningom, eftersom de aldrig mer blir upptryckta.

Vi tar givetvis också emot frivilliga bidrag, stora som små!!

Alla bidrag och beställningar sker till VTF, Box 13024, 720 13 Västerås, postgiro 84 12 82 - 7.

Jag vill avsluta med ett stort tack till Er i Hallstahammars UFO-förening för Er fina hjälp och villighet att ställa upp varje dag under den vecka som "Svensk UFO-80" varade.

Jan Eriksen (Västerås)

Jan Eriksen

BLODSMIRAKEL

Det händer en gång om året i Neapel.

I stadens stora katedral tar ärkebiskopen fram en rund dosa ur det jättelika relikskrinet av järn.

Dosan innehåller två ampuller, en större och en mindre. Båda ampullerna är hermetiskt tillslutna och innehåller på botten en svart liten kaka liknande gammalt intorkat bläck.

Runt ärkebiskopen står en skara präster och lekmän för att kontrollera att allt går rätt till. Hela kyrkan i övrigt är fullsatt till sista plats av en andlös väntande menighet.

Ärkebiskopen håller upp dosan så att alla tydligt skall kunna se den. Då och då vickar han den från sida till sida, hela tiden med blicken riktad på den svarta substansen inne i ampullen.

Sekunderna blir till minuter innan det händer!

Den svarta kakan tycks få liv och förändras. Den blir tjockflytande som olja, och rör sig långsamt från sida till sida, samtidigt som den sväller och börjar fylla ut ampullen. Också färgen förändras. Den blir ljusare och rodnar, tills den slutligen blir helt röd. Samtidigt har innehållet blivit mer lättflytande. Det skvalpar inne i ampullerna när ärkebiskopen rör på dosan.

I nästa stund fylls hela salen av ett oändligt jubel. Än en gång har miraklet inträffat! Än en gång har Neapels skyddshelgon St. Januarisus, givit sina trogna ett övernaturligt tecken!

Ty ampullerna innehåller helgonets vid det här laget 1700 år gamla blod...

Den kristna kyrkan räknar ett otal mer eller mindre fantastiska underverk och mirakel. Vi vantrogna svenskar avfärdar de flesta, om inte alla, med en axelryckning.

Men kvar står det faktum att det här och var i världen inträffar fenomen, som i varje fall hittills inte fått någon naturlig och godtagbar förklaring.

Till det som vi med vårt förstånd har svårast att fatta hör de mirakler som har direkt med liv och död att göra. Det som är dött är dött, och människors och djurs kroppar förmultnar och förgås.

Det är en vetenskaplig sanning, som väl ingen vid sina sinnens fulla bruk vill bestrida. Men då och då tycks denna naturlag genombrytas av fenomen, till vilka av allt att döma ingen förklaring finns.

En del av dessa berättelser och helgonlegender är så naiva och har så många år på nacken att vi bara ler åt dem. Dit hör exempelvis legenden om den helige Nikolaus av Tolentino, som var en övertygad vegetarian. När hans munkbröder en gång serverade honom stekta duvor, återuppväckte han dem till liv, gav dem fjädrar och övrig utrustning åter, och släppte ut dem i det fria.....

Men det finns också fenomen som inträffar i vår tid, och där vantrogna läkare och vetenskapsmän har fått bevittna det hela och göra sina undersökningar.

Det kanske mest kända från senare tid är miraklet vid Lourdes i Frankrike år 1858.

Bondflickan Bernadette Soubirous var ett helt vanligt barn, utan tecken på överspändhet eller hysteri. Familjen var mycket fattig och bodde i en cell i ett f d fängelse.

Vid 14 års ålder började Bernadette träffa "en vacker kvinna" som i själva verket var Jungfru Maria. Hon berättade om sina uppenbarelser för domprosten i Lourdes, som blankt vägrade tro på dem. Efter hennes artonde uppenbarelse fann man så den undergörande källan, vars vatten hade förmågan att bota sjukdomar. Bernadette var upprättad, men därmed var också hennes gudomliga uppdrag till ända. Hon drog sig tillbaka till ett nunnekloster, där hon levde under enkla förhållanden resten av sitt korta liv.

Hon dog av skelett-tuberkulos år 1879 vid trettiofem års ålder. Bernadette vägrade att låta sig föras till den heliga källan för att botas.

-Källan är inte avsedd för mig, var hennes enkla kommentar.

Men Maria-uppenbarelserna och källan var inte Bernadettes enda underverk. Även efter hennes död inträffade ett mirakel.

Hon hade begravts utan någon form av balsamering. Tjugo år senare, den 22 september år 1899, öppnade man kistan, och man fann till sin häpnad att hennes kropp hade bevarats helt oförstörd. Det såg ut som om hon låg och sov.

Medicinsk expertis tillkallades och kunde bara konstatera faktum men inte ge någon förklaring. Bernadette låg med halvöppen mun, och alla hennes tänder befann sig i perfekt skick. Och ögon, händer och fingernaglar var oförstörda. På hennes armar kunde man tydligt urskilja venerna.

Nunnorna tvättade Bernadettes kropp och iförde den nya kläder. Bernadette ligger nu i nunneklostret i Nevers i Frankrike, och kroppen är fortfarande lika mirakulöst oförstörd! Men detta fenomen är ingalunda enastående. Det finns genom tiderna många andra exempel på hur helgons kroppar har bevarats från förmultning i århundraden. Detta bevarande är ofta kombinerat med andra fenomen; avsaknad av rigor mortis (likstelhet) och utsändande av en behaglig doft. Ibland har kroppen behållit sin värme under flera år, och i andra fall har den också kunnat blöda.

Många försök till förklaringar har givits, men inget är särskilt tillfredsställande. Det vanligaste är påståendet att helgonet levtt ett så asketiskt liv, att kroppen saknar de giftsubstanser, som återfinns hos andra människor.

Det första kända fallet av kroppens bevarande rörde martyren St. Nazarius i Milano. Efter 200 år befanns hans blod fortfarande rött och flytande och hans avhuggna huvud helt bevarat och oförstört.

Johannes av Korset avled 1591. Nio månader efter döden var kroppen fortfarande oförändrad, och när man skar i ett av hans fingrar, började det blöda. År 1859 gjordes en ny gravöppning. Kroppen var fortfarande helt bevarad. Gravöppningar förekommer dock mycket sällan, och det enda ständigt återkommande fallet är det som utspelas i katedralen i Neapel.

En gång om året-datum kan växla från år till år, blir alltså de svarta kakorna i ampullerna röda och flytande.

Detta sker under de mest varierande förhållanden. Det har inträffat när temperaturen i kyrkan varit 25 grader men också när det varit såpass kallt som 15 grader.

Förvandlingen från fast till flytande form inträffar inte alltid efter samma tidsrymd. Ibland tar det endast ett par minuter, men man har även väntat i tre timmar! Till det säregna hör också att volymen är föränderlig. Man kan fråga sig om ampullerna verkligen innehåller blod. Svaret på den frågan är emellertid ja. Vid ett tillfälle har den ena öppnats och forskare har tagit ett prov. Det är fullt klart och bevisat att det rör sig om människo-blod! Däremot är det inte bevisat att blodet härrör från St. Januari.

Källa: Saxons nr.24-80

Bosse

NORSK UFO-CENTER

utger ett specialhäfte om "Ishålen på Silsetvattnet"

Häftet, som också innehåller foton, kan beställas hos NUFOC, till ett pris av 15 Norska kronor. Det är tryckt i A-4 format. Adress: Norsk UFO-Center, Postboks 2119, 7001 Trondheim NORGE. Postgirokonto: 34 69 57 Märk talongen "Silsetvattnet".

Som ni kommer att se längre fram i tidningen börjar vi med en almanacka igen. Därför vore det bra om ni i föreningarna sänder oss på redaktionen ert program för hösten. Adressen: Bo Roslind, Västmannavägen 2 A, 734 00 Halls tahammar.

Jordvärmerna — framtidens energi eller en gigantisk felsatsning

VLT 30/8
-79

Het ånga pyser upp från jordens innandöme genom sprickor och hål på fjällsluttningen. I fonden tornar den gamla vulkanen Krafla upp sig som en hotfull påminnelse om att detta är aktiv vulkanisk mark.

— Vi väntar faktiskt ett lavautbrott vilken dag som helst, säger ingenjör Gunnar Inge Gunnarsson.

— Men det blir knappast någon fara för människor,

tillägger han tröstande.

Här uppe i högttemperaturområdet på norra Island ligger det omstridda jordvärmeverket Krafla, en mångmiljonsatsning som än så länge bara ger små mängder elenergi. Jordvärmerna, som skulle lösa Islands energiproblem, har blivit en svår huvudvärk för politikererna.

Jordvärme finns det i överflöd på Island. Gejsrarna sprutar upp sina heta strålar till turisternas förtjusning och Hekla får utbrott med jämna mellanrum. I trakten av sjön Myvatn i norr, där Kraflaverket ligger, sprutar glödande lava då och då upp ur mindre kratrar och marksprickor bara några kilometer från mångmiljonverket.

HETA KÄLLOR

Under oljekrisens höjdpunkt framstod jordvärmerna som lösningen på Islands energiproblem. De heta källorna, som värms upp av glödande magma från jordens innandöme skulle användas både för direktuppvärmning och för produktion av elkraft.

På så sätt skulle Island kunna banta sin snabbt växande oljeknota och ändå slippa drastiska ingrepp i den ömtåliga naturen.

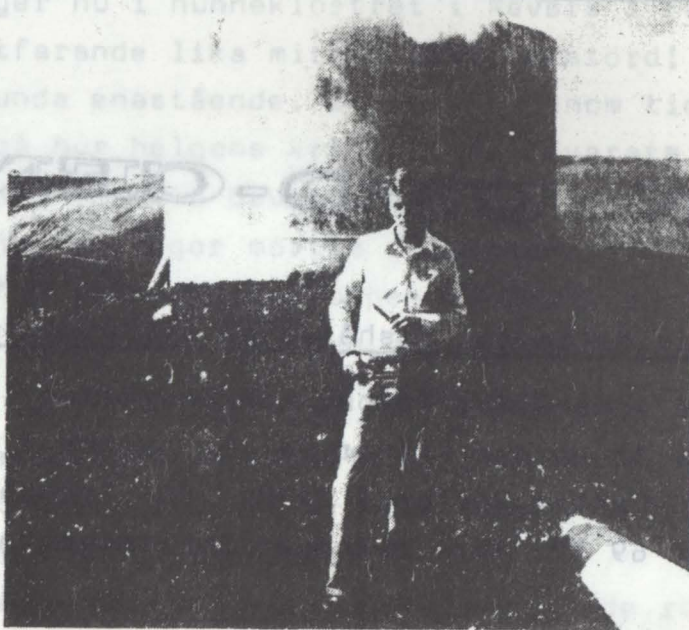
Geotermisk uppvärmning av bostäder och växthus med vatten direkt från naturens varma källor sparar redan in många milj. fat olja om året åt Island. De flesta islänningar har de varma källorna att tacka för att de slipper frysa på vintern. I Hveragerdis växthus mognar tomater och persikor i värmen från naturens egna varmvattenberedare.

SVÄRTÄMJD ÅNGA

Men försöken att tämja den heta vattenången i de verkliga högttemperaturområdena och förvandla den till elkraft har snubblat på många hinder.

Kraflaverket, Islands största energipolitiska satsning, stod färdigt förra året. Det har kostat ofantligt mycket mer än det hittills har givit tillbaka i form av elkraft.

För politikerna har jordvärmeverket blivit en svår huvudvärk. Men inte därför att verket är ett hot mot människor eller natur. Tvärtom är naturen ett ständigt hot mot kraftverkets hela existens.

Den heta ångan som skulle driva turbinerna i Kraflaverket bolmar till ingen nytta medan verket står stilla under sommaren. Men ingenjör Gunnar Inge Gunnarsson hoppas att verket skall vara uppe i full effekt om fem år.

— De problem vi har haft är inte tekniska i första hand. De är politiska, säger verkets tillförordnade chef Gunnar Inge Gunnarsson.

— Pressen ställde till ett väldigt rabalder när vi hade ett vulkanutbrott här i närheten 1975. Då fick vi nog en del av opinionen emot oss. Politikerna blev rädda helt enkelt och vågade inte satsa mer på Krafla.

— Men själv anser jag den rädslan väldigt överdriven. Den beror på okunnighet.

Gunnar Inge är elektroingenjör, utbildad i Danmark. Som så många andra tekniker känner

han olust över att "experterna" används som slagträn i en rent politisk debatt.

När Kraflaverket projekterades 1974 var förhoppningarna stora. Jordvärmeverket skulle få en sammanlagd effekt på 60 megawatt från två japanska turbingeneratorer. Elkraften från Krafla skulle kraftigt minska behovet av importerad olja. Samtidigt skulle man slippa förstöra unika naturområden som fågel-sjön Myvatn genom regleringar och fördämningar för vattenkraftverk.

Baksmällan kom redan 1975.

Då skakades Kraflaområdet av ett kraftigt vulkanutbrott, följt av en serie smärre jordskalv. Glödande lava har sedan dess slungats upp ur marken flera gånger inte långt från Krafla.

Islänningarna började fråga sig om de höll på att ösa ut miljarder kronor på ett projekt som när som helst skulle krossas av ett vulkanutbrott eller uppslukas av jordskalv. Politikerna smittades av oron.

Anslagen till Kraflaverket ströps. Då hade projektet redan

hunnit bli den i särklass dyraste energipolitiska satsningen någonsin på Island. Bygget har hittills kostat 33 miljarder isländska kronor (330 milj. skr) — dvs lika mycket som isländska staten får in i inkomstskatt under ett år.

Kraflaverket har i dag bara en kapacitet på 7 till 9 megawatt. Under sommaren har verket stått helt stilla. De gamla borrhålen måste rensas och nya borrar innan verket kan börja öka effekten. Och nya miljoner måste pumpas in.

— Får vi bara de anslag vi behöver kan vi nog vara uppe i full effekt om fem år, säger Gunnar Inge. Men 10 till 15 miljarder isländska kr (87—132 milj skr) kostar det.

Energien till verket kommer från underjordiska hetvattenkällor med temperaturer upp till 300 grader.

De djupaste borrhålen går ned till 2.200 m djup. Den heta ången driver turbiner som i sin tur driver generatorer. Elkraften transporteras sedan i högspänningsledning via hamnstaden Akureyri till landets östra delar.

Den glödande lavan, som finns ca 3 km under markytan och hetar upp grundvattnet, kan man däremot inte utnyttja. Den går helt enkelt inte att kontrollera. Det är lavan som genom sina ständiga rörelser under jordskorpan utgör det ständiga hotet mot kraftverkets existens.

Lavautbrotten har hittills hållit sig på flera kilometers avstånd från kraftverket och lavaströmmen har inte gått i riktning mot Krafla.

Men skulle lavan plötsligt ändra riktning och börja strömma ned mot kraftverket...

— Vi har evakueringsplaner.

CENTRALGRUPPEN INFORMERAR

Som Ni kanske redan har läst så har Interntidningen bytt redaktion. Det är UFO-Hallstahammar som tagit över ruljansen. Sala Amatörförening för Tvärvetenskap har p.g.a. arbetet med UFO-Sveriges nya tidning UFO-Sverige-Aktuellt blivit så överhopade med arbete så centralgruppen blev tvungen att försöka hitta en ny redaktion.

Alla Ni som nu läser detta, ställ upp och hjälp UFO-Hallstahammar med t.ex. artiklar, ert höstprogram, skämtteckningar, små notiser, exempel på vad Ni sysslar med på era föreningsträffar m.m.

Årets andra planeringskonferens kommer att avhållas i Karlskoga och ej som tidigare meddelats i Kalmar. Kalmar Ölands UFO-förening har p.g.a. administrativa skäl tackat nej.

Separat kallelse kommer att sändas till UFO-Sveriges medlemsgrupper. Konferensen kommer att hållas i UFO-Center Karlskogas föreningslokal på Sintramsvägen 4, Ekeby-området. Ingång till lokalen på husets västra gavel.

Ni som ej har möjlighet att närvara vid konferensen, är välkomna med brev med förslag och tips till centralgruppen.

Konferensen börjar klockan 10,00 och pågår under hela dagen. Vi hoppas att så många som möjligt har tillfälle att närvara. VÄLKOMNA !!!!

Ni som behöver rapportformulär kan nu rekvirera sådana från centralgruppen. Ny adress och en del ändringar finns genomförda på dessa.

Vi kan när detta skrivs räkna in 1019 prenumeranter/medlemmar (80-09-11). Det är naturligtvis jättebra, men vi ska nu sträva efter att få ännu flera prenumeranter. Det kommer att ske genom annonser i veckopressen bl.a. i Lektor, Saxons och Svens Damtidning. Vi hoppas även på att Ni orkar en omgång till, får Ni tag på namn och adresser på intresserade skriv en lista och skicka till centralgruppen.

Adressen till Intern UFO-Sverige Information är f.o.m. 80-09-01:

Bo Roslind, Västmannavägen 2 A, 734 00 HALLSTAHAMMAR.

KINESER JAGAR SNÖMANNEN !!!

Kinesiska vetenskapsmän har trots tidigare motgångar inte givit upp tanken på att filma, fånga och — om det är nödvändigt — döda den kinesiska versionen av den fruktade snömannen.

Nu har forskarna slagit upp sina tält i bergskedjan Shennongjia i Hubei-provinsen belägen i mellersta Kina.

Sedan 1978 har den aplika varelsen syntts till i trakten 33 gånger. Dessutom har man hittat fotavtryck som kan tyda på att en hel stam av den häriga all-ätaren lever i regionen.

Den nu inledda snömansexpeditionen har en trepunktsplan för att ta reda på mer om den faktiskt inte så fruktansvärda snömannen/kvinnan. Den uppges leva på majs, bönor, honung och mindre djur.

Forskarna har i första hand tänkt sig att sätta upp observationsportar bemannade med tre till fem personer utrustade med proviant för tre månader, bandspelare och kameror.

Sedan tänker man bygga fällor i form av kojor komplett med uppvärmning och mat som man hoppas skall fånga honom (eller henne) med snaror eller som en sista utväg skjuta ett exemplar av stammen så att det skall kunna undersökas på närma-

September

V.38

SALA: MÖTE

KÖPING: MÖTE

15 Måndag
Sigrid

16 Tisdag
Eufemia

17 Onsdag
Hildegard

18 Torsdag
Alvar

Planella

V.39

OBSERVATIONSKVÄLL
HÖR EFTER MED DE
FÖRENINGAR SOM
HAR DENNA AKTIVITET

HALLSTAHAMMAR:
MÖTE

Höstdagjämningen

19 Fredag
Fredrika

20 Lördag
Agda

21 Söndag
Matteus

22 Måndag
Maurits

KÖPING: UNGDOMS-
SEKTIONEN MÖTE

23 Tisdag
Tekla

24 Onsdag
Gerhard

25 Torsdag
Signild

26 Fredag
Enar

Planella

V.40

SALA: MÖTE

KÖPING: MÖTE

27 Lördag
Dagmar

28 Söndag
Lennart

29 Måndag
Mikael

30 Tisdag
Helge

Oktober

OBSERVATIONS-
KVÄLL

1 Onsdag
Ragnar

2 Torsdag
Ludvig

3 Fredag
Evald

4 Lördag
Frans

Planella

V.41

HALLSTAHAMMAR:
MÖTE

KÖPING: UNGDOMS-
SEKTIONEN MÖTE

VÄSTERÅS:
MÅNADSMÖTE

5 Söndag
Bror

6 Måndag
Jenny

7 Tisdag
Birgitta

8 Onsdag
Nils

"Konstgjort blod" räddar liv

Det uppges att "konstgjort blod", med syretransporterande förmåga, för första gången har räddat livet på en man i Japan. Mannen, som blödde kraftigt efter ett kirurgiskt ingrepp, fick 1.000 milliliter av det experimentiella ersättningsmedlet, kallat Fluosol-DA, för att ersätta hans blod, som tillhörde en ovanlig blodgrupp.

Kirurgen Kenji Honda sade att "patienten mår bra och har inte fått några ogynnsamma efterverkningar av nödbehandlingen, som är ny i sitt slag". Tidigare har ersättningsmedlet bara använts i djur-experiment och på frivilliga friska personer, och då "utan några skadliga verkningar", enligt dr Ryochi Naito, den ansvarige i det läkemedelsföretag som har utvecklat ersättningsmedlet.

Tidskriften Medical World News framhåller att "till skillnad från helblod orsakar (Fluosol-DA) inte några ogynnsamma transfusionsreaktioner, och ämnet kan masstillverkas, steriliseras och förvaras i frusen form i åtminstone två år".

Fluorkarboner, sådana som Fluosol-DA, kan uppta stora mängder syre och kan därför, i likhet med vanligt blod, transportera den viktiga gasen syre genom kroppen. Den enda nackdelen man hittills funnit är att ämnet har en tendens att för en kort tid stanna kvar i kroppen, och man vet ännu inte vilka verkningar detta kan föra med sig. Ett amerikanskt läkemedelsföretag planerar att snart börja med kliniska experiment i Förenta Staterna.

Duvor som livräddare

Duvor håller på att tränas för att känna igen den färg, orange, som internationellt används på livräddningsflottar och flytvästar. Duvornas synförmåga på långt håll är mycket bättre än människans. Därför används duvorna, transporterade i specialbyggda burar, ombord på räddningshelikoptrar.

När duvorna upptäcker ett föremål, tränas de till att picka med näbben på en knapp. Som belöning får de då en matbit. Knappen ger också piloten en ljussignal, som talar om för honom att ett föremål har siktats. I nyligen gjorda tester kunde duvorna i 96 procent av testerna upptäcka föremålen vid första försöket, jämfört med 35 procent för mänskliga spanare.